

[Chr. Søgaard.]
 haard Kamp for Tilværelsen. Vi læser, at nu lukker eet Teater og nu lukker et andet, og at nu er der en Direktør, der har forladt Skuepladsen, og Personalet spiller paa Delling eller hvad Udveje, de nu kan finde. Det tyder alt sammen i Retning af, at det ikke er den bedste Tid at oprette et nyt Teater i København. Og selv om det nu ogsaa kan holde, selv om baade det gamle og det nye Teater kan blive fyldt, altsaa de $\frac{3}{4}$ af Pladserne kan blive solgt hver Aften, men Resultatet deraf saa bliver, at enkelte af de andre Teatre maa lukke, og en hel Del af dem, der er ansat der, bliver brødløse, er dette ogsaa betænkeligt.

Af de Grunde, jeg her har nævnt, er det, jeg kalder Lovforslaget et Forsøg, der skal gøres. Der er ingen stor Risiko. Vi faar saa at se, hvordan Forholdene udvikler sig. Men hvis det ikke kan gaa, hvis Underskuddet trods den nye Ordning bliver ved at være for stort, og Københavns Kommune vedblivende vender det døde Øre til, naar der er Tale om Tilskud til det kongelige Teater, tror jeg, at det Tidspunkt er kommet, da man maa sige: saa udskiller vi Operaen og Balletten, saa Teatret kun bliver et Skuespilhus, som det var oprindeligt. Og saa er der ikke Tvivl om, at det kan klare sig.

Jeg har Lyst til med Formandens Tilladelse at citere en Udtalelse af Johan Knudsen fra Teaterdebatten i 1919. Johan Knudsen var jo en Mand, der havde noget Kendskab til disse Forhold. Han udtalte her i Tinget den 24. Juni 1919 følgende:

„Det er Udgifterne til Opera og Ballet, som har tyngt, tynger og vil vedblive at tyngte uforholdsmæssig haardt paa det kongelige Teaters Budget, og en Skuespilscene alene vil sikkert give et klækkeligt Overskud.“

og Hr. Ove Rode udtalte som det radikale Partis Ordfører sidste Sommer, da vi ogsaa drøftede Teaterspørgsmaalet, noget nær det samme.

Om Balletten, som har været under Debat her i Tinget, navnlig under Finanslovens første Behandling, skal jeg ikke udtale mig videre. Jeg tiltror mig ikke saa stor Sagkundskab. Men jeg kunde have Lyst til ogsaa om Balletten at citere en Udtalelse af Johan Knudsen fra 1919, som

viser, at det efter hans Opfattelse ikke var nogen Landsulykke, om Staten ikke længere drev denne Ballet. Han udtalte da følgende:

„Hvad Balletten angaar, har jeg den kætterske Mening, at Balletten, i alt Fald som den fremføres nu paa det kongelige Teater, intet har med Kunst at gøre, og jeg indser derfor ikke Ballettens Berettigelse til at blive understøttet af Staten.“

Jeg vil sige, at jeg er ikke meget uenig med Johan Knudsen i disse Udtalelser. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen i et Interview i „Nationaltidende“ for 7. Juni har udtalt noget om, at han glædede sig over, at Venstre nu vil være med til at opretholde Operaen og Balletten. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han ikke skal glæde sig for tidligt. For vi vil i alt Fald fra vor Side ikke paa nogen Maade forpligte os til at sige, at vi vil opretholde Opera og Ballet.

Jeg vil gaa med til det Forsøg, der her er foreslaaet. Vi vil se, hvordan dette Forsøg former sig, og naar der er gaaet nogle Aar, kan vi maaske igen komme til at tale om det. Jeg vil føje til, at det vil ogsaa afhænge meget af Københavns Kommunes Stilling til denne Sag, hvordan den videre vil udvikle sig. Der er mange Mennesker Landet over — jeg tror egentlig ogsaa, der er en Del Københavnerne iblandt dem —, der finder det urimeligt, at Københavns Kommune ikke skal være med til at bære Underskuddet paa det kongelige Teater. Egentlig har Københavns Kommune i sin Tid anerkendt sin Forpligtelse til at være med til at bære Byrden. Da man i 1870 vedtog Loven om Bygning af det nye Teater, gik Københavns Kommune ind paa at betale 500 000 Kr., hvilket var meget mere den Gang, end 500 000 Kr. er nu, og desuden at skænke en værdifuld Byggegrund til Teatret. Deri ligger der egentlig en Erkendelse fra Københavns Kommune af, at den har en Forpligtelse, om ikke en juridisk saa dog en moralsk Forpligtelse til at være med til at bære disse Byrder. Men siden har man ikke set noget dertil. Københavnerne vil nok være med til at tale om Teatrets Anliggender og Ordning, men naar der er Tale om Betalingen, overlader man det til Staten. Jeg har